

[Finansministeren.]

man derved kunne undgå at ramme enkelte grupper særlig hårdt. Men det er på den anden side klart, at regeringen inden for disse grænser er rede til fordomsfrit at drøfte vore forslag og til at indgå i realitetsforhandlinger om andre partiers forslag til besparelser.

Jeg vil gerne som en mere principiel betragtning påpege, at denne regering på linje med den foregående finder det uundgåeligt, at der sættes ind med besparelser også på det såkaldt lovbundne udgiftsområde, selv om dette ifølge sagens natur er ensbetydende med, at gældende lovgivning må laves om — med de vanskeligheder dette meget vel kan give anledning til, ikke mindst for en regering med et så lille mandatal i folketinget.

Denne opfattelse gælder så meget mere, som det er vort synspunkt, at sparepolitikken skal videreføres med sigte på at nå frem til sådanne beløbstørrelser, at det bliver muligt at lempe beskattningen i de kommende år og dermed at dæmpe skattetrykket. Dette kan ganske enkelt ikke nås, hvis gældende lovgivning ikke bliver omfattet af sparebestræbelserne, og heller ikke, hvis de store udgiftsområder ikke tages op til en fordomsfri vurdering.

Jeg vil således gerne understrege regeringens helt klare opfattelse af, at det er den langsigtede udgiftspolitik, vi skal have for øje, og jeg kan i denne forbindelse gøre PP II's henstilling til min, nemlig at „kræfterne først og fremmest må samles om de langsigtede reformer, der ændrer selve strukturen i de offentlige ydelser“.

I den helt aktuelle situation, hvor økonomien som helhed strammes til på grund af forhold, som vi kun har meget lidt indflydelse på, må det efter regeringens opfattelse være endnu tydeligere, at det offentlige må gå i første række og holde igen. Selv uden nye prisstigninger på importen ville det have været ønskeligt, om det offentlige gik i spidsen, når der skulle skæres ned, og i den nuværende meget alvorlige situation for dansk økonomi presser offentlige besparelser sig på som tvingende nødvendigheder.

Dette må naturligvis også gælde den del af det offentlige, som kommunerne repræsenterer. Som det fremgår af bemærkningerne til finansplanen, vil regeringen optage

forhandlinger om ændringer i byrdefordelingen mellem staten og kommunerne med sigte på, at statsbudgettet lettes for godt 500 mill. kr.

Regeringen vil indkalde de kommunale organisationer til en forhandling om udgiftspolitikken, idet det er regeringens håb, at det gennem forhandlingen kan opnås, at der også lægges en dæmper på udgiftsstigningen i kommuner og amtskommuner. Regeringen er således på linje med den tidligere regering, når det gælder nødvendigheden af at udstrække finanspolitikken til også at omfatte de kommunale budgetter.

Når de nævnte ændringer i skattelovgivningen og de foreslåede besparelser indregnes i budgettet, fremkommer de tal for indtægter og udgifter, som er opført på finansplanen af 14. januar. Herefter bliver resultatet et overskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på ca. 4,4 mia kr. og et kasseoverskud på ca. 1,9 mia kr.

Forslaget om at kompensere januarpristallets dyrtidsportioner med kontante tilskud vil ændre denne statslige budgetstilling, men tillige påvirke de kommunale budgetter.

For kommunernes vedkommende vil indgrebet sammen med bygge- og anlægsstoppet formentlig være ensbetydende med mindreudgifter af størrelsesordenen godt 1,2 mia kr. Regeringens forslag om at ændre i byrdefordelingen skal derfor også ses på netop denne baggrund.

For staten vil den samlede virkning af forslaget om dyrtidstilskud blive en samlet reduktion af overskuddet med 2,9 mia kr. Dette resultat fremkommer ved et mindreprovenu af kildeskat og forbrugsafgifter på tilsammen 3,5 mia kr., og hertil skal så lægges udgiften til dyrtidstilskuddet på de 1,9 mia kr. Den samlede indtægtsreduktion bliver derved på 5,4 mia kr., hvorfra skal trækkes en reduktion af pris- og lønreserven på 2,5 mia kr.

Disse forskydninger på statsbudgettet må ses i sammenhæng med, at der gennem dyrtidsforslaget opnås en forbedring af kommunernes budgetstilling. Navnlig må der imidlertid tages hensyn til den styrkelse af konkurrenceevnen, som dyrtidsforslagets gennemførelse vil medføre for dansk erhvervsliv.

Det skal også erindres, at budgetpolitik-